Valiokunnan lausunto YmVL 23/2018 vp– E 44/2018 vp

Ympäristövaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2019 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2019 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle (E 44/2018 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- neuvotteleva virkamies Orian Bondestam, maa- ja metsätalousministeriö
- tutkija Tapani Pakarinen, Luonnonvarakeskus
- toiminnanjohtaja Markku Marttinen, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry

Valiokunta on saanut kirjalliset lausunnot:
- ympäristöministeriö
- Kalatalouden Keskusliitto
- Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry
- Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- Tornio-Muoniojokiseura ry
- WWF Suomi

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES antoi 31.5.2018 suosituksensa vuoden 2019 TAC:sta Itämeren kalakannoille. ICES:n suositukset muodostavat perustan komission ehdotukselle vuoden 2019 kalastusmahdollisuuksista Itämerellä. Komissio antaa ehdotuksensa syyskuun alussa. Suomen ennakkovaikuttamista varten BALTFISH:ssa ja neuvostossa sekä komission suuntaan on tarpeen muodostaa kanta Suomelle keskeisten kalakantojen TAC:sta.

Valmis
5.0

Valiokunnan lausunto YmVL 23/2018 vp

EU:n yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun perusasetuksen 1380/2013 artiklassa 2 olevan tavoitteen mukaan kalakantoja tulisi hyödyntää kestävän enimmäistuoton MSY:n (Maximum Sustainable Yield) mukaisesti vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

MSY määritellään ICES:n suosituksissa kalakannan kutukannan sekä kalakannan kalastuskuolevuuden perusteella. Kalakannan katsotaan olevan MSY -tilassa, kun kutukanta on määriteltyä kokoa suurempi ja kalastuskuolevuus määriteltyä tasoa pienempi. Kyseiset tavoiteluvut on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman liitteissä I ja II ja ICES:n uusimmassa tieteellisessä neuvossa Pohjanlahden silakkakannasta. Asetusta 2016/1139 ollaan kesän 2018 aikana muuttamassa siten, että se ottaa huomioon Pohjanlahden silakkakantaa koskevat ICES suositukset.

ICES arvioi, että Pohjanlahden silakan kutukanta on merkittävästi pienempi kuin vuosi sitten (kuitenkin huomattavasti varotasoja suurempi) ja että kalastuskuolevuus oli vuonna 2017 hieman yli Fmsy arvon. Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakkakanta, Riianlahden silakkakanta sekä kilohailikanta ovat viimeisimmän tiedon perusteella MSY -tilassa. Pääaltaan silakkakantaan ja kilohailikantaan kohdistui vuonna 2017 kuitenkin hieman MSY kalastuskuolevuutta enemmän kalastusta. Läntinen silakkakanta ei ole MSY tilassa.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC ja Suomenlahden lohen TAC kattavat molemmat useita lohikantoja, joiden tila vaihtelee suuresti. Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat (Tornionjoki, Kalix, Råne, Åby, Byske, Ume/Vindel), jotka poikastuotannon perusteella ovat MSY tilassa tai lähellä sitä. Heikkoja lohikantoja ovat erityisesti Rickleån, Sävarån. Lödgeälven ja Öreälven Pohjanlahdella ja monet kannat Itämeren pääaltaalla. Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet merkittävää elpymistä. ICES määrittelee lohikantojen MSY tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella (vähintään 75 prosenttia potentiaalisesta tuotannosta).

ICES tuo neuvossaan myös esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille, erityisesti Itämeren pääaltaalla, jossa kaikki heikot lohikannat käyvät syönnöksellä. Näiden kantojen elvyttäminen edellyttää pitkäaikaisia toimia kuten kalastusrajoituksia meressä, erityisesti Itämeren pääaltaalla sekä jokisuissa ja jokialueilla, elinympäristöjen kunnostuksia ja vaellusesteiden poistamista. ICES toteaa lisäksi, että Suomenlahden alueella pääosa lohista ovat istutettuja. Lohenkalastus Suomenlahdella tulisi kohdentaa istutettuun loheen mm. hyödyntämällä eväleikkauksia.

ICES toteaa, että se ei voi antaa analyyttistä arviota itäisen turskakannan tilasta. Tästä syystä ICES antaa varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen kiintiön pienentämisestä. Läntisen turskakannan tila on hieman parantunut. Vuosiluokka 2016 on suurin moneen vuoteen, mikä suurentaa kannan kokoa.

Valtioneuvoston kanta

Peruskanta

Valtioneuvosto kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2019 siten, että kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (Maximum Sustainable Yield, MSY) mukaisesti saavutettaisiin EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen 1380/2013 tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian, kuitenkin asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

Tämä tulee toteuttaa siten, että kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen perustuu MSY kalastuskuolevuuden vaihteluväleihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman tai ICES:n sitä koskevan uusimman tieteellisen neuvon mukaisesti.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC

ICES:n neuvon mukaan kaupallisen kalastuksen kokonaissaaliin merellä ei tulisi ylittää 116 000 lohta. Vuoden 2017 havaintojen perusteella tästä tulisi vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien arvioituna määränä 8 800 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 41 000 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 66 200 lohesta) 1 257 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 64 943 lohta, joka merkitsisi n. 29 prosentin pienennystä kuluvan vuoden TAC:iin.

Edellä mainittu pienennys perustuu valtaosiltaan ICES:n arvioon puolalaisten kalastajien taimeneksi väärinraportoidusta lohimäärästä, joka arvioidaan vuonna 2017 olleen 30 500 lohta (17 100 lohta vuonna 2016). Puolan lohikiintiö vuonna 2017 oli kuitenkin vain 6 030 lohta. Väärinraportoitua lohimäärää koskevan arvion huomioon ottaminen olisi vakavassa ristiriidassa suhteellisen vakauden (jäsenvaltioiden välinen pysyvä kiintiöjakoavain) kanssa ja johtaisi sen vääristymiseen. Se tarkoittaisi, että hyväksyttäisiin Puolan kiintiöksi 36 530 lohta, joka otettaisiin muiden jäsenvaltioiden kaupallisten kalastajien kiintiöistä. Kyseisen arvioidun määrän suurentuminen ja hyväksyminen sellaisenaan voisi jopa johtaa siihen, että muille jäsenvaltioille ei jäisi lainkaan lohikiintiötä. Keskeistä on siksi saada tämä tutkijoiden arvioima puolalaisten harjoittama laiton kalastus loppumaan.

Komission ehdottaman Itämeren lohen monivuotisen hoitosuunnitelman lähtökohtana on ollut kalastuskuolevuuden asettaminen tasolle 0,1. Tämän perusteella tieteellisen neuvon tietojen mukaan kaupallisen kalastuksen TAC saisi olla enintään 162 800 lohta. Tämä määrä perustuu ICES:n arvioon meressä olevan pyyntikokoisen lohen määrästä. Edellä mainitusta määrästä tulisi neuvon tietojen mukaan vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien arvioituna määränä 12 400 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 57 500 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 92 900 lohesta) 1 765 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 91 135 lohta, joka vastaisi kuluvan vuoden TAC:in tasoa (91 132 lohta).

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisen laskelman suuntaisesti. Ottaen huomioon arvioidun väärinraportoidun puolalaisen lohisaaliin määrän vaikutukset

suhteelliseen vakauteen ja Itämeren lohen hoitosuunnitelman lähtökohtana olevan kalastuskuolevuuden arvon 0,1 valtioneuvosto voi hyväksyä ratkaisun, jossa TAC pidetään nykytasollaan.

Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Valtioneuvosto edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot jo kuluvasta kalastuskaudesta alkaen valvovat tehostetusti, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohenkalastusta. Valvonnalla tulee estää laittoman kalastuksen harjoittaminen ja jos sellaista todennetaan, se on viipymättä ja kokonaan eliminoitava. Samalla tulee varmistaa, että kalastuksen valvontaan käytettävällä EU-rahoituksella varmistetaan valvonnan riittävät resurssit ja että valvontatoiminta on vaikuttavaa.

Suomenlahden lohen TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC:n pohjaluku olisi 11 800 lohta, josta vähennetään hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 1 770 lohta (15 %) ja arvioitu raportoimaton saalis 354 lohta (3 %) sekä Venäjän osuus (9,3 % 9 676 lohesta) 899 lohta. EU:n TAC olisi siten 8 777 lohta, joka olisi n. 12 %:n pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (10 003 lohta) verrattuna. Valtioneuvosto voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä TAC:n pitämisen nykytasollaan.

Valtioneuvosto katsoo, että tulisi pyrkiä siihen, että kalastus kohdistuu istutettuihin lohiin.

Pohjanlahden silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n uusimman tieteellisen neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,21 (Fmsy vaihteluväli on 0,15—0,21) perusteella siten, että TAC olisi 88 703 tonnia, joka olisi n. 7 %:n pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (korotetaan kesän aikana 95 566 tonniin perustuen Fmsy 0,21 arvoon) verrattuna. Myös asetuksen 2016/1139 liitettä I ollaan parhaillaan muuttamassa siten, että kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluväli olisi 0,15—0,21. Muutos tullee voimaan kesäkuussa.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan TAC

Valtioneuvosto voi hyväksyä TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY pistearvon 0,22 (Fmsy vaihteluväli on 0,16—0,28) mukaisesti siten, että TAC olisi 155 333 tonnia, josta vähennetään Venäjän osuus (9,5 %) ja otetaan huomioon Riianlahteen liittyvä vaellus. TAC pienenisi siten n. 40 % kuluvan vuoden TAC:iin (229 355 tonnia) verrattuna.

Valtioneuvosto on valmis hyväksymään myös suuremman TAC:n perustuen enintään Fmsy yläarvoon 0,28, joka antaisi 192 787 tonnin TAC. Tästä määrästä vähennettäisiin Venäjän osuus ja Riianlahteen liittyvä vaellus. TAC pienenisi tällä vaihtoehdolla n. 26 % kuluvan vuoden TAC:iin verrattuna.

Riianlahden silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin (0,24—0,38) mukaisesti siten, että otetaan huomioon pääaltaalle liittyvä vaellus.

Läntisen silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:ien vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin (soveltuva alempi vaihteluväli 0,23—0,32) mukaisesti.

Kilohailin TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,26 (vaihteluväli on 0,19—0,27) mukaisesti siten, että TAC olisi 301 125 tonnia. TAC:n tasossa otetaan huomioon Venäjän osuus (10,08 %) siten, että EU:n TAC olisi 270 771 tonnia. TAC suurenisi siten n. 3 % kuluvaan vuoden TAC:iin (262 310 tonnia) verrattuna.

Itäisen turskakannan TAC

Itäisen turskakannan tilaa ei ole voitu analysoida tarkasti, eikä ICES ole voinut suositella kalastuskuolevuuden vaihteluväliä kannalle. Valtioneuvosto kannattaa TAC:in olennaista pienentämistä ICES:n neuvon mukaisesti.

Läntisen turskakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY—vaihteluvälin (soveltuva alempi vaihteluväli 0,15—0,26) mukaisesti.

Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että läntiseen turskakantaan kohdistuva kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Muuta

Valtioneuvosto nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Valtioneuvoston kirjelmä käsittelee Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) suosituksia Itämeren suurimmista sallituista saaliista (TAC). Suositukset muodostavat perustan syyskuun alussa annettavalle komission ehdotukselle vuoden 2019 kalastuskiintiöistä. Valtioneuvoston lähtökohtana on Itämeren vuoden 2019 kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen siten, että kala-

kantojen kestävän enimmäistuoton (MSY) taso saavutettaisiin mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2020 mennessä.

Valiokunta pitää valtioneuvoston kantaan yhtyen ICES:in antamia suosituksia hyvinä ja katsoo, että niitä tulee lähtökohtaisesti noudattaa vuoden 2019 TAC:eista päätettäessä.

Valtioneuvosto esittää Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden vuoden 2019 lohikiintiön pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisen laskelman suuntaisesti. Valtioneuvosto voi myös hyväksyä ratkaisun, jossa kiintiö pidetään nykytasollaan, ottaen huomioon arvion väärinraportoidun puolalaisen lohisaaliin määrän vaikutukset suhteelliseen vakauteen ja Itämeren lohen hoitosuunnitelman lähtökohtana olevan kalastuskuolevuuden arvon 0,1.

Valiokunta korostaa, että Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen kalastuksen kokonaissaalismäärä ei saisi ylittää ICES:n suosituksen mukaista 116 000 lohta. Esitettyjen vähennysten jälkeen TAC olisi 64 943. Valiokunta pitää erityisen ongelmallisena sitä, että vähennysten taustalla oleva puolalaisten laiton kalastus on todennäköisesti voimakkaasti kasvanut eikä siihen ole tehokkaasti puututtu. Puolan väärinraportoitu lohisaalis ja salakalastus on jatkunut vuosia, ja muiden maiden kalastajat kärsivät tilanteesta yhä pahemmin. Valiokunta katsoo, että ICES:in neuvon mukainen taso on ensisijainen tavoite. Nykytasoa vastaavan TAC:in hyväksymisen edellytyksenä tulee olla se, että puolalaisten laittomaan kalastukseen puututaan pikaisesti ja mahdollisimman tehokkain toimin. Väärinkäytökset ovat jatkuneet kauan, ja tehdyt toimet tilanteen korjaamiseksi ovat olleet tehottomia. Jo kansallisessa lohi- ja meritaimenstrategiassa (2014) linjattiin Suomen edellyttävän, että komissio ja jäsenvaltiot valvovat, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohenkalastusta, ja jos sellaista todennetaan, se viipymättä ja kokonaan eliminoidaan. Todennettu laiton lohisaalis tulee EU:n kalastuksen valvonta-asetuksen 1224/2009 105 artiklan mukaisesti vähentää asianomaisen jäsenvaltion kiintiöistä. Valiokunta painottaa, että nyt on välttämätöntä ottaa asia esille korkealla poliittisella tasolla ja vaatia ehdottomasti vaikuttavia, uusia toimenpiteitä.

Valiokunta korostaa lisäksi tarvetta ryhtyä erityisesti Itämeren pääaltaalla Itämeren heikkoja lohikantoja parantaviin toimiin, sillä ne käyvät siellä syönnöksellä. Tärkeitä ovat myös suositukset toimenpiteiksi vaellusesteiden poistamiseksi ja elinympäristöjen kunnostamiseksi sekä kalastusrajoitukset sekä pääaltaalla että jokisuissa ja jokialueilla. Valiokunta toteaa, että Itämeren alueella on toteutettu onnistuneita ratkaisuja kalan nousuesteiden ohittamiseksi muun muassa Ruotsissa. Suomen tulisi hyödyntää kokemukset toimivista ratkaisuista kalatiestrategian mukaisia toimia toteuttaessaan. Tärkeä on edelleen yleinen tavoite siitä, että lohi- ja meritaimenkantojen tärkeitä elinympäristöjä ja vaellusreittejä suojellaan ja kunnostetaan, ja näiden toimenpiteiden myötä painopistettä siirretään istutuksista kalojen luontaiseen elinkiertoon. Tornionjoen elpynyt lohikanta tuottaa vuosittain noin 50 000–80 000 lohen saaliin, josta pääosa kalastetaan yhä Itämerellä ja joesta kalastetaan 10 000–20 000 lohta. Viime vuonna tuotto jäi tavanomaista alhaisemmaksi ainakin osin luonnollisen vaihtelun ja sääolojen vuoksi, mutta kannan tilaa on seurattava silti tarkasti. Tornionjoen lohien perinnöllinen monimuotoisuus on Itämeren lohikannoista korkein.

ICES:in suositus Suomenlahden lohikantojen kalastuskiintiöksi vuodelle 2019 on 8 777 lohta, jossa on noin 12 %:n vähennys vuoteen 2018 verrattuna. Valiokunta kannattaa suositusta Suo-

menlahden villin lohen tilan parantamiseksi ja sitä, että kalastusta kohdistetaan istutettuihin lohiin hyödyntämällä eväleikkausta.

Pohjanlahden silakan osalta ICES:in neuvon mukainen TAC on 88 703 tonnia, mikä merkitsee noin 7 %:n leikkausta verrattuna kuluvan vuoden TAC:iin. Tämänhetkisen arvion mukaan Selkämeren silakkakanta on runsas ja silakan kunto ja kasvunopeus on parantunut viime vuosina. Kalastuskiintiösuositus on kannan MSY-tuoton mukainen. Suomen kiintiöosuuksien hallinnoinnin kannalta on olennaista, että kilohailikiintiöstä varataan riittävän suuri osa Selkämeren avomerialueella troolauksessa silakan sivusaaliina saatavalle kilohailille, sillä kilohailikiintiön loppuminen on rajoittanut myös silakan pyyntimahdollisuuksia.

Itämeren pääaltaan ja Suomenlahden silakkakantaa sekä Itämeren kilohailikantaa on viimeisimmän arvion mukaan hyödynnetty yli kestävän enimmäistuoton tason, mutta kuitenkin monivuotisen suunnitelman mukaisten vaihteluvälien puitteissa. Valiokunta katsoo, että esitetty yli 40 %:n leikkaus on huomattavan suuri ja tulisi pyrkiä tasaisempaan, johdonmukaiseen rajoittamiseen, joka olisi kalastuksen pitkäjänteisen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisempaa.

Itäisen turskakannan tilaa ei ole voitu analysoida tarkasti. Valiokunta kannattaa varovaisuusperiaatteen mukaisesti ICES:in suositusta TAC:in olennaisesta pienentämisestä.

Läntisen turskakannan kutukanta on kaksinkertaistunut edellisestä vuodesta asetettujen kalastusrajoitusten ja hyvän vuoden 2016 poikasvuosiluokan ansiosta. Silti sitä kalastetaan enemmän kuin mitä kestävä enimmäistuotto edellyttäisi. Kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen sääntelyssä. Turskan ylikalastuksella on yhteys lohenpoikasia tappavan M74-oireyhtymän voimistumiseen, joten kantojen elvyttämiseksi vaadittavat toimet ovat tarpeen.

Meritaimen ei kuulu kiintiöityihin lajeihin, eikä sen osalta EU:ssa tehdä säätelypäätöksiä. ICES toteaa kuitenkin meritaimenta koskevassa neuvonannossaan, että meritaimenen kohdennettua kalastusta ja joutumista sivusaaliiksi muussa kalastuksessa tulisi vähentää Pohjanlahdella ja eteläisellä Itämerellä villien kantojen suojelemiseksi. Valiokunta pitää tärkeänä Itämeren heikkojen meritaimenkantojen elvyttämistä ja sitä, että meritaimenkannat huomioidaan muiden lajien kalastusta säädeltäessä. Valtioneuvoston kanta ei sisällä kannanottoa meritaimenen osalta. Valiokunta korostaa, että valtioneuvoston tulisi valmistella kanta asiaan. Monien meritaimenkantojen tila Itämerellä on huono, ja lohenkalastuksen sääntely vaikuttaa myös meritaimenkantojen kalastuskuolleisuuteen, koska pyydykset sopivat myös meritaimenen kalastukseen. Meritaimenkantojen hoitosuunnitelma tulee valmistella mahdollisimman pian.

Valiokunta korostaa, että Suomen Itämereen laskevien jokien alkujaan noin 60 meritaimenkannasta on jäljellä enää 12 alkuperäisiksi arvioitua luonnonkantaa. Lisäksi meritaimenen siirrettyjä tai sekoittuneita kantoja on kahdeksassa joessa. Suomessa on lukuisia entisiä meritaimenjokia, joihin meritaimenen kotiuttaminen on mahdollista. Moniin rannikkojokiin ja -puroihin on tehty meritaimenen kotiutusistutuksia, mutta luonnontuotannon vakiintumisesta näissä ei ole vielä varmuutta. Meritaimenkantojen tilaa on pyritty parantamaan kunnostamalla koskia, rakentamalla kalateitä, säätelemällä kalastusta ja tehostamalla vesiensuojelua, mutta toimenpiteistä huolimatta kantojen tila on edelleen heikko. Toimenpiteitä on tehostettava tilanteen parantamiseksi ja jotta

kansallisen lohi- ja meritaimenstrategia 2020 Itämeren alueelle -periaatepäätöksen tavoitteet toteutuvat.

Runsastunut harmaahyljekanta vaikeuttaa merikalastusta ja vähentää lohisaaliita pyydysvahinkojen, saaliin pilaantumisen ja hylkeiden lohiin kohdistaman saalistuksen kautta. Valiokunta korostaa tarvetta tehostaa hyljevahinkojen ehkäisemistä ja korvaamista, kiintiöiden puitteissa tapahtuvan hylkeiden metsästyksen tehostamista ongelma-alueilla ja myös kokonaan uusien keinojen kehittämistä tehostamaan kannanhoitoa.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Ympäristövaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 19.6.2018

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Satu Hassi vihr
jäsen Anders Adlercreutz r
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Olli Immonen ps
jäsen Pauli Kiuru kok
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Eeva-Maria Maijala kesk
jäsen Sari Multala kok
jäsen Katja Taimela sd
jäsen Ari Torniainen kesk
jäsen Harry Wallin sd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos